

da han er en Mand paa 88 Aar. — Dernæst har jeg en lille Ting, som angaar en anden By i min Valgkreds, nemlig Marstal. Der er paa Finansloven opført 600 Kr. til Postkontoret i Marstal til Lønning til et Postbud og 400 Kr. til Kontorholdstillæg og Lønningsforbedring til Kontorpersonalet paa Posthuset. Jeg takker for dette Beløbs Opførelse; Beboerne have andraget herom, og det glæder mig, at den højtærede Indenrigsminister har taget Hensyn til Andragendet. Jeg vil haabe, at det ærede Finansudvalg ogsaa vil yde sin Medvirksomhed til, at denne Post bliver bevilget paa Finansloven, saaledes at det næste Aar kan komme Marstal Landsogn og Posthus til gode. Jeg kan som kendt paa Pladsen bevidne, at der trænges til den Forandring og den Forbedring, som her er antydet.

N. I. Jensen: Jeg vilde gerne henvende et Par Ord til den højtærede Krigsminister. Der fandt i forrige Samling en Forhandling Sted mellem Finansudvalget og den højtærede Krigsminister om, hvorledes militære skulde behandles i Tilfælde af Sygdom eller Dødsfald, og der blev fra Finansudvalgets Side fremsat Ønske om, at Soldaternes Forældre i Tilfælde af, at Soldaterne bleve syge i Tjenesten, skulde have Adgang til at besøge dem paa Statens Regning og til at forlange at faa dem hjemført paa Statens Regning, dersom de døde. Den daværende Krigsminister udtalte sig i den Anledning meget velvillig, saa at der kunde være Haab om denne Sags Ordning paa den omtalte Maade. Imidlertid er der ikke blevet gjort noget siden i den Anledning. Krigsministeren udtalte ved den nævnte Lejlighed, at han ikke troede, at Forældrene vilde stille et saadant Krav om Hjemsendelse af Ligene af deres Sønner, fordi de i Tilfælde af, at disse blive hjemsendte, selv komme til at bekoste Begravelsen; medens de kunne faa Begravelsen frit, naar Militæretaten besørger den. Denne Udtalelse findes i Folketingets Forhandlinger Sp. 200—01. Den Paastand, at Soldaterne saaledes begraves paa Statens Bekostning — hvilket altsaa blev fremført af den forrige Krigsminister — maa bero paa en Fejltagelse, og denne Fejltagelse blev jeg opmærksom paa i Sommer. Der var nemlig da en ung Mand, som døde efter i kort Tid at have været i Tjenesten, og der blev saa sendt Bud hjem til hans Slægtninge med Forespørgsel om, hvorvidt de vilde afhente hans Lig eller vilde have det begravet herovre, men vilde

de have det begravet her, vilde det ske paa den Maade, at hans Tøj vilde blive solgt, og Begravelsesomkostningerne afholdte af, hvad derved fremkom. Paa Foranledning af mig skrev hans Slægtninge til Bataillon — det var 24de Bataillons 2det Kompagni — at de efter, hvad de havde hørt, mente i Henhold til en Udtalelse, der var fremkommen fra Krigsministeren her i Salen, at maatte have Krav paa at faa hans Tøj hjemsendt. Ikke desto mindre meddeltes det vedkommendes Slægtninge, at hans Gods med Undtagelse af et Par Støvler, som var blevet tilbage, var blevet realiseret for 24 Kr. 12 Øre, medens Omkostningerne ved Begravelsen havde været 22 Kr. 90 Øre. De fik saa sendt Støvlerne tillige med de overskydende 1 Kr. 22 Øre. Denne Fremgangsmaade forbavsede mig i høj Grad, og jeg kan meget godt forstaa, at den daværende Krigsminister kunde leve i den Mening, at det var naturligt, at en Soldat, naar han døde i Tjenesten, ogsaa blev begravet paa Statens Bekostning. Det har imidlertid vist sig, at dette ikke er Tilfældet, og jeg tror, at Tingets Medlemmer vilde være enige med mig i, at det er en meget uhyggelig Ordning af dette Forhold, og det vilde være i høj Grad heldigt, om man søgte at faa dette ændret, saa at man maatte blive fritagen for en saadan Realisation som den, jeg her har omtalt. I og for sig betyder det jo ganske vist ikke noget for vedkommende, hvad der gøres ved hans Tøj, eller hvorledes han i det hele taget behandles efter sin Død, men der er dog noget uhyggeligt for Slægtningene i at se, at de afdødes Efterlængskaber behandles paa denne Maade. Derfor haaber jeg, at den højtærede Krigsminister vil sørge for, at dette ordnes, hvad den forrige ikke har gjort, og jeg synes, der er noget, der taler for, at denne Sag ordnes i Overensstemmelse med den Aftale, som har fundet Sted mellem den forrige Krigsminister og Finansudvalget og da navnlig først og fremmest, at det fremtidig ikke mere skal ske, at de i Tjenesten afdødes Efterlængskaber realiseres af Staten for at dække Begravelsesomkostningerne. — Saa er der endnu et, jeg gerne vilde sige. Jeg skal ikke rose mig af mit Kendskab til Militærforholdene, men der er et, jeg har lagt Mærke til hvert Aar, og jeg tror, at mange med mig have lagt Mærke dertil, det er, at hvert Aar, naar det unge Mandskab bliver indkaldt til Tjeneste, viser der sig en uhyggelig Mængde Sygdomstilfælde hos de unge Mennesker, og af de Oplys-